

• ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΜΗΝΩΝ

Εικονογραφημένα παιδικά αναγνώσματα που ξεχώρισαν

Πλούσια η βιβλιοπαραγωγή παιδικών βιβλίων των τελευταίων μηνών. Αυτή τη φορά επέλεξα μόνο εικονογραφημένα βιβλία. Ξεχωρίζουν για την ποιότητα και την υψηλή αισθητική τους. Τα περισσότερα από αυτά παντρεύουν μοναδικά το κείμενο με την εικόνα, παρασέρνοντάς μας σε παραμυθένια ταξίδια. Αγαπημένο μου βιβλίο δεν θα μπορούσε να είναι άλλο από το εξαιρετικό: «Τη μέρα που μεταμορφώθηκα σε πουλί» των Σάμπερ και Γκουρίντι, ένα βιβλίο - ύμνος στον έρωτα των παιδικών μας χρόνων. Ένα βιβλίο για μικρούς και μεγάλους, με ελάχιστα λόγια που κρύβουν τεράστια δύναμη.

Ο καπετάν Τσουγκράνας και οι πειρατές του ωκεανού
Αργυρώ Μουντάκι. Εικόνες: Κριστίν Μενάρ, Μίνως, 2018.

Ο Καπετάν Τσουγκράνας, ο διεθνώς γνωστός φοβητσαίρης πειρατής, βρήκε ένα πρωί στο καράβι του έναν χάρτη κι ένα σημείωμα μέσα σ' ένα μπουκάλι με φελλό που έλεγε πως πέρα από την Ισπανία και πριν από την Αμερική υπάρχει το θλιμμένο Τέρας του Ατλαντικού, το οποίο θα δώσει όλο του το θάρρος σε όποιον κατάφερνε να του πει ένα πραγματικό αστείο ανέκδοτο. Το σημείωμα έγραφε πως επιτρέπονταν σύντροφος μέχρι 1,50 μ. ύψος με τα χέρια στην ανάταση πάνω σε σεντούκι θησαυρού. Ο καπετάν Τσουγκράνας χάρηκε πολύ, γιατί δεν θα ήταν πια φοβητσαίρης. Αποφάσισε να πάρει μαζί του ένα παιδί, τον Χριστόφορο. Εκείνος ρώτησε τη μαμά του και αφού πήρε την άδειά της και ένα σακούλι γεμάτο μαγικά σάντουιτς σάλπαρε με τον Καπετάν Τσουγκράνα για τον Ατλαντικό ωκεανό...

Πρέπει άραγε να κρίνουμε τους ανθρώπους από την εξωτερική εμφάνιση; Σε μια δύσκολη στιγμή, η λογική θα κυριαρχήσει ή θα μας κυριεύσει ο πανικός; Πόσο θάρρος έχουμε και πόσο εύκολο είναι να το αφήσουμε να βγει στην επιφάνεια; Το βιβλίο της Μουντάκι είναι μια όμορφη θαλασσινή περιπέτεια που με τη βοήθεια των ζωντανών και έντονων χρωμάτων της Μενάρ μας ταξιδεύουν στα ανοιχτά του Ατλαντικού ωκεανού.

Ο Νόι και η φάλαινα τον χειμώνα
Κείμενο - εικόνες: Benji Davies. Απόδοση: Αντώνης Παπαθεοδούλου, Ίκαρος, 2018.

Ο Νόι ζούσε στην ακρογιαλιά, μαζί με τον μπαμπά του και έξι γάτες. Ακόμα δεν μπορούσε να ξεχάσει το καλοκαίρι που πέρασε. Είχε σώσει ένα μικρό φαλαινάκι, που η καταιγίδα το είχε ξεβράσει στην ακτή. Μαζί με τον μπαμπά του αργότερα το επέστρεψαν εκεί που άνηκε, δηλαδή στη θάλασσα. Ήταν χειμώνας και ο πατέρας του Νόι βγήκε για ένα τελευταίο ψάρεμα με το καΐκι του. Όταν όμως νύχτωσε και ο πατέρας του δεν έλεγε να φανεί, ο Νόι ανησυχούσε πολύ. Κοιτώντας από το παράθυρό του, διέκρινε κάτι στα ανοι-

χτά. Χωρίς να κάνει χρόνο, έτρεξε στην ακτή. Το νερό είχε παγώσει για τα καλά. Άρχισε να βηματίζει στο παχύ στρώμα του πάγου, ώσπου μια γκρίζα μορφή άρχισε να ακροαίνεται. Πλησίασε και είδε το καΐκι του μπαμπά του που είχε κολλήσει τον πάγο...

Ένα χρόνο μετά το υπέροχο «Ο Νόι και η φάλαινα», ο Benji Davies επανέρχεται με τη δεύτερη περιπέτεια του Νόι. Αυτή τη φορά κινδυνεύει όχι μόνο ο πατέρας του, αλλά και ο ίδιος. Στη ζωή όμως πάντα οι καλές πράξεις ανταμειβονται. Πατέρας και γιος το γνωρίζουν καλά αυτό.

Ο Davies καταφέρει με την αφαιρετική εικονογράφησή του και τον ζεστό και τρυφερό του λόγο να συγκινήσει για μια ακόμα φορά, να εξμυνήσει την υπέροχη σχέση μπαμπά και γιου και να μας δώσει ένα βιβλίο, από αυτά που δεν πρέπει να λείπουν από τη βιβλιοθήκη μας.

Ίγκι Πεκ, ο αρχιτέκτονας
Άντρια Μπέιτι. Εικόνες: Ντέιβιντ Ρόμπερτς. Απόδοση: Αργυρώ Πιπίνι - Ευδοξία Μπινοπούλου, Ψυχογιός, 2018.

Όταν ήταν δύο χρόνων ο Ίγκι, έφτιαξε έναν πύργο μόνο από πάνες και κόλλα, ενώ στον κήπο μια Μεγάλη Σφιγγα από χώμα! Και αυτά δεν ήταν τα μόνα του δημιουργήματα. Όταν ήταν τριών χρόνων, έπαιζε εκκλισιές με μπάλα και ροδάκινα και παρεκκλήσια από πηλό, χώμα και νερό. Σ' ένα δείπνο έχτισε την Πύλη για τη Δύση συνδυάζοντας τηγανίτες με μια τάρτα.

Στη Δευτέρα τάξη η κυρία τους, η δεσποινίδα Λίλα Γκριπ, τους ανακοίνωσε πως δεν ήθελε να ακούσει τίποτα για κτίρια και αρχιτεκτονική. Ο Ίγκι μόλις είχε φτιάξει ένα κάστρο από κιμωλία. Όταν η κυρία του είπε να το καταστρέψει, το μικρό αγόρι απογοητεύτηκε. Τι να το κάνει το σχολείο; Τι νόημα είχε αν δεν τον άρνησαν να χτίσει πάλι; Ένα υπέροχο βιβλίο για τα таланτά των μικρών παιδιών. Όσο και αν καταπιστούν, όσο και αν περιοριστούν, όσες απαγορεύσεις και αν υποστούν, τα παιδιά θα βρουν τον χρόνο και τον χώρο να απελευθερώσουν όλη τη φαντασία και τη δημιουργικότητα που κρύβουν μέσα τους. Πανέμορφη εικονογράφηση από τον Ντέιβιντ Ρόμπερτς, έξυπνο έμμετρο κείμενο από την Άντρια Μπέιτι, New York Times Bestseller, κυκλοφορεί σε 13 χώρες.

Το ημερολόγιο ενός εξερευνητή
Τζένη Κουτσοδημητροπούλου. Εικόνες: Σάντρα Ελευθερίου, Ελληνσεκδοτική, 2017. Ηλικία: 9+
Του Άρη - σε αντίθεση με τους γονείς του - δεν του άρεσε που μετακόμισαν στην Αθήνα. Όταν όμως έφτασαν στο νέο σπίτι και του πρότειναν η σοφίτα να γίνει ο δικός

Παντρεύομαι μοναδικά το κείμενο με την εικόνα, παρασέρνοντάς μας σε παραμυθένια ταξίδια

του χώρος, χαμογέλασε από ικανοποίηση, γιατί θα είχε την ποικιλία του! Φυσικά ήξερε πως αυτό προϋπόθετε δουλειά. Έπρεπε να πετάξει αντικείμενα που προηγούμενου ιδιοκτήτη που δεν χρειαζόταν και βέβαια να τακτοποιήσει και να καθαρίσει τον χώρο. Από την επόμενη κιάλας μέρα ξεκίνησε δουλειά. Ανάμεσα στα πράγματα που υπήρχαν μέσα, ξεχώρισε ένα παλιό, καφέ δερμάτινο τετράδιο με σκουριασμένο μεταλλικό κούμπωμα. Στην πρώτη σελίδα, με μπλε μελάνι έγραφε: «Τα ημερολόγιά μου - Φίλιππος Φευγάτος». Έτσι, ξεκίνησε να το διαβάσει...

Μια πολύ όμορφη περιπέτεια, που τοποθετείται στην Αθήνα, αλλά και στην Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία μέσω του ημερολογίου του εξερευνητή. Οι πληροφορίες για τους Αβορίγινες της Αυστραλίας και τους Μαορί της Νέας Ζηλανδίας - αυτόχθονες λαούς της Ωκεανίας - είναι ενδιαφέρουσες, χρήσιμες και ενταγμένες σωστά στην πλοκή της ιστορίας. Οι ασπρόμαυρες και έγχρωμες εικόνες της Ελευθερίου είναι εντυπωσιακές.

Αγαπημένο βιβλίο
Βιβλίο - ύμνος στον έρωτα των παιδικών μας χρόνων
Τη μέρα που μεταμορφώθηκα σε πουλί
Ίγκριντ Σάμπερ. Εικόνες: Γκουρίντι. Μετάφραση: Μαρία Παπαγιάννη, Πατάκης, 2017.

Τη μέρα που ξεκίνησαν τα σχολεία το αγόρι ερωτεύτηκε. Ήταν η πρώτη του φορά. Στο σπίτι έκανε πολλές ζωγραφιές για κείνη. Είναι συμμαθήτριά του και τη λέει Φωτεινή. Κάθεται στο μπροστινό θρανίο. Αυτός τη βλέπει. Εκείνη όμως όχι. Η Φωτεινή αγαπάει πολύ τα πουλιά και λυπάται να τα βλέπει να ζουν σε κλουβιά. Υπάρχουν πουλιά στα παντελόνια της, στα φορέματά της και στα μαλλιά της. Η Φωτεινή έχει μάτια μόνο για τα πουλιά.

Έτσι, ένα πρωί το αγόρι αποφασίζει να μεταμφιεστεί σε πουλί. Σε ένα μεγάλο πουλί με υπέροχο φτέρωμα. Αισθάνεται όμορφο και ζεστό μέσα στο κοστούμι του...

Ένα αριστουργηματικό βιβλίο για τον έρωτα. Τον αγνό έρωτα των παιδικών μας χρόνων. Τον έρωτα εκείνου που δεν έχει εγωισμούς και δεύτερες σκέψεις. Που δίνει στους ανθρώπους φτερά για να πετάξουν. Που σε κάνει να αγαπάς ό,τι αγαπά κι ο άλλος, που σε κάνει να βλέπεις ό,τι βλέπει κι ο άλλος. Και που στο τέλος σε κάνει να πετάς ακόμα κι αν δεν έχεις φτερά.

Ιδανικό πάντρεμα συγγραφέα και εικονογράφου, με γεμάτα δύναμη λόγια και σκίτσα που θα συνεισφέρουν μικρούς και μεγάλους αναγνώστες. Προτείνεται ανεπιφύλακτα!

* Ο κ. Βασίλης Κουτσοδημητρούλης είναι δάσκαλος και συγγραφέας παιδικών βιβλίων

